

UREDBA (EU) 2018/842 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 30. svibnja 2018.****o obvezujućem godišnjem smanjenju emisija stakleničkih plinova u državama članicama od 2021. do 2030. kojim se doprinosi mjerama u području klime za ispunjenje obveza u okviru Pariškog sporazuma i izmjeni Uredbe (EU) br. 525/2013****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 192. stavak 1,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽²⁾,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) U svojim zaključcima od 23. i 24. listopada 2014. o okviru klimatske i energetske politike do 2030. Europsko vijeće podržalo je obvezujući cilj domaćeg smanjenja emisija stakleničkih plinova u cjelokupnom gospodarstvu do 2030. za najmanje 40 % u odnosu na 1990., a taj je cilj ponovno potvrđen u zaključcima Europskog vijeća od 17. i 18. ožujka 2016.
- (2) U zaključcima Europskog vijeća od 23. i 24. listopada 2014. navodi se da bi Unija cilj smanjenja emisija od najmanje 40 % trebala zajednički ostvariti na troškovno najučinkovitiji način, uz smanjenja u sustavu trgovanja emisijama Europske unije („EU sustav trgovanja emisijama“), utvrđenom u Direktivi 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾, i sektorima izvan sustava trgovanja emisijama do 2030. u iznosu od 43 % odnosno 30 % u odnosu na 2005. Svi sektori gospodarstva trebali bi doprinijeti postizanju tih smanjenja emisija stakleničkih plinova te bi sve države članice trebale sudjelovati u tom naporu, održavajući pritom ravnotežu između pravednosti i solidarnosti. Metodologija utvrđivanja nacionalnih ciljeva smanjenja za sektore izvan sustava trgovanja emisijama, sa svim elementima primjenjenima u Odluci br. 406/2009/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾, trebala bi se nastaviti primjenjivati do 2030., pri čemu se naponi raspoređuju na temelju relativnog bruto domaćeg proizvoda (BDP) po stanovniku. Sve države članice trebale bi doprinositi ukupnom smanjenju u Uniji u 2030., s rasponom ciljeva od 0 % do – 40 % u odnosu na 2005. Nacionalne ciljeve unutar skupine država članica s BDP-om po stanovniku iznad prosjeka Unije trebalo bi razmjerno prilagoditi kako bi odražavali troškovnu učinkovitost na pravedan i uravnotežen način. Postizanje tih smanjenja emisija stakleničkih plinova trebalo bi potaknuti učinkovitost i inovativnost u gospodarstvu Unije te bi njime osobito trebalo promicati poboljšanja, prije svega u zgradarstvu, poljoprivredi, gospodarenju otpadom i prometu, u mjeri u kojoj su obuhvaćeni ovom Uredbom.

⁽¹⁾ SL C 75, 10.3.2017., str. 103.

⁽²⁾ SL C 272, 17.8.2017., str. 36.

⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 17. travnja 2018. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 14. svibnja 2018.

⁽⁴⁾ Direktiva 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (SL L 275, 25.10.2003., str. 32).

⁽⁵⁾ Odluka br. 406/2009/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o naporima koje poduzimaju države članice radi smanjenja emisija stakleničkih plinova s ciljem ostvarenja ciljeva Zajednice vezanih za smanjenje emisija stakleničkih plinova do 2020. godine (SL L 140, 5.6.2009., str. 136.).

- (3) Ova Uredba dio je provedbe doprinosa Unije u skladu s Pariškim sporazumom ⁽¹⁾, donesenim u sklopu Okvirne konvencije Ujedinjenih naroda o promjeni klime („UNFCCC“). Pariški sporazum sklopljen je u ime Unije 5. listopada 2016. Odlukom Vijeća (EU) 2016/1841 ⁽²⁾. Obveza Unije koja se odnosi na smanjenja emisija stakleničkih plinova u cjelokupnom gospodarstvu navedena je u planiranom nacionalno utvrđenom doprinosu koji su s obzirom na Pariški sporazum Unija i njezine države članice 6. ožujka 2015. podnijele Tajništvu UNFCC-a. Pariški sporazum stupio je na snagu 4. studenoga 2016. i njime se zamjenjuje pristup iz Kyotskog protokola iz 1997. koji se neće nastaviti nakon 2020.
- (4) Pariškim sporazumom utvrđuje se, među ostalim, dugoročni cilj u skladu s nastojanjima da se povećanje globalne temperature zadrži na razini koja je znatno niža od 2 °C iznad razine u predindustrijskom razdoblju te da se ulažu naponi u njegovo zadržavanje na 1,5 °C iznad razine u predindustrijskom razdoblju. Također se naglašava važnost prilagodbe negativnim utjecajima klimatskih promjena i usklađivanja financijskih tokova s nastojanjima usmjerenima na niske emisije stakleničkih plinova i razvoj otporan na klimatske promjene. Pariškim sporazumom također se želi uspostaviti ravnoteža između antropogenih emisija po izvorima i uklanjanja stakleničkih plinova s pomoću ponora u drugoj polovini ovog stoljeća, a stranke se pozivaju da poduzmu mjere za očuvanje i poboljšanje, prema potrebi, ponora i spremnika stakleničkih plinova, uključujući šume.
- (5) Europsko vijeće je u svojim zaključcima od 29. i 30. listopada 2009. podržalo cilj Unije, u kontekstu potrebnih smanjenja koja prema Međuvladinom panelu o klimatskim promjenama (IPCC) moraju provesti razvijene zemlje u cjelini, za smanjenje emisija stakleničkih plinova za 80 - 95 % do 2050. u odnosu na razine iz 1990. godine.
- (6) Nacionalno utvrđeni doprinosi stranaka Pariškog sporazuma trebaju odražavati njihove najviše moguće ciljeve i predstavljati napredak tijekom vremena. Uz to, stranke Pariškog sporazuma trebale bi nastojati izraditi dugoročne strategije za razvoj koje su usmjerene na niske razine emisija stakleničkih plinova i obavijestiti o tim strategijama, imajući na umu ciljeve Pariškog sporazuma. U zaključcima Vijeća od 13. listopada 2017. prepoznaje se važnost dugoročnih ciljeva i ciklusa preispitivanja svakih pet godina u provedbi Pariškog sporazuma te se ističe važnost dugoročnih strategija razvoja usmjerenih na niske razine emisija stakleničkih plinova kao političkog instrumenta za razvoj pouzdanih načina i dugoročnih promjena politika nužnih za postizanje ciljeva Pariškog sporazuma.
- (7) Za prijelaz na čistu energiju potrebne su promjene u načinu ulaganja te poticaji u cjelokupnom spektru politika. Ključni je prioritet Unije stvaranje otporne energetske unije kako bi se građanima osigurala sigurna, održiva, konkurentna i pristupačna energija. Da bi se to postiglo, potrebno je nastaviti s ambicioznim mjerama u području klime u okviru ove Uredbe i napredovati u drugim aspektima energetske unije, kako je utvrđeno u komunikaciji Komisije od 25. veljače 2015. pod naslovom „Okvirna strategija za otpornu energetska uniju s naprednom klimatskom politikom“.
- (8) Nizom mjera Unije povećava se sposobnost država članica da ispune svoje klimatske obveze i one su ključne za postizanje potrebnih smanjenja emisija stakleničkih plinova u sektorima obuhvaćenima ovom Uredbom. Te mjere uključuju zakonodavstvo o fluoriranim stakleničkim plinovima, smanjenju CO₂ iz cestovnih vozila, energetskim svojstvima zgrada, obnovljivoj energiji, energetskoj učinkovitosti i kružnom gospodarstvu, kao i instrumente financiranja Unije za ulaganja povezana s klimom.
- (9) U zaključcima Europskog vijeća od 19. i 20. ožujka 2015. navodi se da je Unija predana stvaranju energetske unije s klimatskom politikom usmjerenom prema budućnosti na temelju okvirne strategije Komisije s pet dimenzija koje su usko povezane i međusobno se osnažuju. Smanjenje potražnje za energijom jedna je od pet dimenzija te strategije energetske unije. Poboljšanjem energetske učinkovitosti mogu se postići znatna smanjenja emisija stakleničkih plinova. Njime se također mogu ostvariti koristi za okoliš i zdravlje, poboljšati energetska sigurnost, smanjiti troškovi energije u kućanstvima i poduzećima, pomoći u ublažavanju energetske siromaštva te postići veća zaposlenost i ekonomska aktivnost cjelokupnoga gospodarstva. Mjere kojima se doprinosi povećanoj primjeni tehnologija koje štede energiju u zgradama, industriji i prometu mogle bi biti troškovno učinkovit način na koji se državama članicama pomaže u postizanju njihovih ciljeva u okviru ove Uredbe.

⁽¹⁾ Pariški sporazum (SL L 282, 19.10.2016., str. 4.).

⁽²⁾ Odluka Vijeća (EU) 2016/1841 od 5. listopada 2016. o sklapanju, u ime Europske unije, Pariškog sporazuma donesenoga u sklopu Okvirne konvencije Ujedinjenih naroda o klimatskim promjenama (SL L 282, 19.10.2016., str. 1.).

- (10) Uvođenjem i razvojem održivih i inovativnih praksi i tehnologija može se osnažiti uloga poljoprivrednog sektora u odnosu na ublažavanje klimatskih promjena i prilagodbu njima, posebno smanjenjem emisija stakleničkih plinova i održavanjem i povećavanjem ponora i zaliha ugljika. Da bi se smanjio ugljični i ekološki otisak poljoprivrednog sektora, zadržavajući istodobno njegovu produktivnost, sposobnost obnove i vitalnost, važno je pospješiti mjere ublažavanja klimatskih promjena i prilagodbe njima te financiranje istraživanja u području razvoja održivih i inovativnih praksi i tehnologija te ulaganja u njih.
- (11) Poljoprivredni sektor ima izravan i znatan učinak na biološku raznolikost i ekosustave. Stoga je važno osigurati usklađenost između cilja ove Uredbe i drugih politika i ciljeva Unije poput zajedničke poljoprivredne politike i ciljeva povezanih sa strategijom za biološku raznolikost, strategijom za šumarstvo i strategijom za kružno gospodarstvo.
- (12) Sektor prometa odgovoran je za gotovo četvrtinu emisija stakleničkih plinova u Uniji. Stoga je važno smanjiti emisije stakleničkih plinova i rizike povezane s ovisnošću o fosilnom gorivu u sektoru prometa sveobuhvatnim pristupom za promidžbu smanjenja emisija stakleničkih plinova i energetske učinkovitosti u prometu, za prijevoz na električni pogon, za promjenu načina prijevoza, kada je to održivije, i za održive, obnovljive izvore energije u prometu, također i nakon 2020. Prijelaz prema mobilnosti s niskom razinom emisija kao dio općenitijeg prijelaza na sigurno i održivo gospodarstvo s niskim emisijama ugljika može se olakšati uvođenjem povoljnih uvjeta i snažnih poticaja, kao i dugoročnim strategijama kojima se mogu povećati ulaganja.
- (13) Učinak Unijinih i nacionalnih politika i mjera za provođenje ove Uredbe trebalo bi ocijeniti u skladu s obvezama o praćenju i izvješćivanju iz Uredbe (EU) br. 525/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.
- (14) Ne dovodeći u pitanje nadležnost proračunskog tijela, metodologiju uključivanja provedenu u višegodišnjem financijskom okviru za razdoblje 2014. – 2020. trebalo bi, prema potrebi, nastaviti i poboljšati kako bi se odgovorilo na izazove i potrebe za ulaganjem povezane s mjerama u području klime od 2021. nadalje. Financiranje Unije trebalo bi biti usklađeno s ciljevima okvira klimatske i energetske politike Unije do 2030. te dugoročnim ciljevima izraženima u Pariškom sporazumu kako bi se osigurala učinkovitost javne potrošnje. Komisija bi trebala pripremiti izvješće o učinku financijskih sredstava Unije koja su dodijeljena iz proračuna Unije ili na neki drugi način u skladu s pravom Unije o emisijama stakleničkih plinova u sektorima obuhvaćenima ovom Uredbom ili Direktivom 2003/87/EZ.
- (15) Ovom Uredbom trebale bi se obuhvatiti emisije stakleničkih plinova iz kategorija izvora prema IPCC-u koje uključuju energiju, industrijske procese i upotrebu proizvoda, poljoprivredu i otpad, kako je utvrđeno na temelju Uredbe (EU) br. 525/2013, osim emisija stakleničkih plinova iz djelatnosti navedenih u Prilogu I. Direktivi 2003/87/EZ.
- (16) Podaci koji se trenutačno bilježe u nacionalnim inventarima stakleničkih plinova te nacionalnim registrima i registru Unije nisu dostatni da bi se na razini država članica utvrdile nacionalne emisije CO₂ iz civilnog zračnog prometa koje nisu obuhvaćene Direktivom 2003/87/EZ. Pri donošenju obveza izvješćivanja Unija ne bi trebala državama članicama ni malim i srednjim poduzećima (MSP-i) nametati opterećenja nerazmjerna postavljenim ciljevima. Emisije CO₂ iz letova koje nisu obuhvaćene Direktivom 2003/87/EZ predstavljaju samo vrlo mali dio ukupnih emisija stakleničkih plinova te bi uspostava sustava izvješćivanja o tim emisijama stvorila nepotrebno opterećenje s obzirom na postojeće zahtjeve za širi sektor u skladu s Direktivom 2003/87/EZ. Stoga bi emisije CO₂ iz kategorije izvora prema IPCC-u „1.A.3.A civilni zračni promet” za potrebe ove Uredbe trebalo smatrati jednakima nuli.
- (17) Smanjenje emisija stakleničkih plinova svake države članice do 2030. trebalo bi utvrditi s obzirom na razinu njihovih preispitanih emisija stakleničkih plinova iz 2005. obuhvaćenih ovom Uredbom, isključujući verificirane emisije stakleničkih plinova iz postrojenja koja su bila u pogonu 2005., a u EU sustav trgovanja emisijama uključena su tek nakon 2005. Godišnje emisijske kvote za razdoblje od 2021. do 2030. trebalo bi odrediti na temelju podataka koje podnesu države članice i preispita Komisija.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 525/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2013. o mehanizmu za praćenje i izvješćivanje o emisijama stakleničkih plinova i za izvješćivanje o drugim informacijama u vezi s klimatskim promjenama na nacionalnoj razini i razini Unije te stavljanju izvan snage Odluke br. 280/2004/EZ (SL L 165, 18.6.2013., str. 13.).

- (18) Pristup obvezujućih godišnjih nacionalnih ograničenja iz Odluke br. 406/2009/EZ trebao bi se nastaviti od 2021. do 2030. Pravila kojima se utvrđuju godišnje emisijske kvote za svaku državu članicu kako je utvrđeno ovom Uredbom trebala bi slijediti istu metodologiju kao za države članice s negativnim ograničenjima iz te odluke, ali se početak putanje računa od pete dvanaestine razdoblja između 2019. i 2020. ili od 2020. na temelju prosječnih emisija stakleničkih plinova od 2016. do 2018., a završetak putanje jest ograničenje za 2030. za svaku državu članicu. Kako bi se osigurali odgovarajući doprinosi za postizanje cilja Unije o smanjenju emisija stakleničkih plinova za razdoblje od 2021. do 2030., datum početka putanje za svaku državu članicu trebao bi se odrediti na temelju toga koji datum znači nižu emisijsku kvotu. Prilagodbu godišnje emisijske kvote u 2021. trebalo bi predvidjeti za države članice koje imaju i pozitivno ograničenje u skladu s Odlukom br. 406/2009/EZ i povećanje godišnjih emisijskih kvota od 2017. do 2020. utvrđeno u skladu s Odlukom Komisije 2013/162/EU ⁽¹⁾ i Provedbenom odlukom Komisije 2013/634/EU ⁽²⁾, kako bi se odrazio kapacitet za povećanje emisija stakleničkih plinova tijekom tih godina.

Za određene države članice trebalo bi predvidjeti dodatnu prilagodbu kako bi se uzela u obzir njihova iznimna situacija u kojoj imaju i pozitivno ograničenje u skladu s Odlukom br. 406/2009/EZ te ili najniže emisije stakleničkih plinova po stanovniku u skladu s tom odlukom ili najniži udio emisija stakleničkih plinova iz sektora koji nisu obuhvaćeni tom odlukom, u usporedbi s njihovim ukupnim emisijama stakleničkih plinova. Tom dodatnom prilagodbom trebao bi obuhvatiti samo dio smanjenja emisija stakleničkih plinova potrebnih u razdoblju od 2021. do 2029. kako bi se zadržali poticaji za dodatna smanjenja emisija stakleničkih plinova te kako se ne bi utjecalo na postizanje cilja za 2030., uzimajući u obzir korištenje drugim prilagodbama i fleksibilnim mogućnostima utvrđenima ovom Uredbom.

- (19) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu odredaba ove Uredbe o utvrđivanju godišnjih emisijskih kvota za države članice provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾.
- (20) U svojim zaključcima od 23. i 24. listopada 2014. Europsko vijeće navelo je da bi dostupnost i upotrebu postojećih instrumenata fleksibilnosti u sektorima izvan sustava trgovanja emisijama trebalo znatno povećati kako bi se osigurala troškovna učinkovitost zajedničkih nastojanja Unije i konvergencija emisija stakleničkih plinova po stanovniku do 2030. Kao način povećanja opće troškovne učinkovitosti ukupnih smanjenja, države članice trebale bi moći pohraniti ili posuditi dio svojih godišnjih emisijskih kvota. Također bi trebale moći prenijeti dio svoje godišnje emisijske kvote na druge države članice. Trebalo bi osigurati transparentnost takvih prijenosa te bi ih trebalo provoditi na način koji odgovara objema stranama, među ostalim putem dražbe, preko tržišnih posrednika koji djeluju u okviru agencija ili putem bilateralnih sporazuma. Svaki takav prijenos mogao bi proizići iz projekta ili programa za ublažavanje emisija stakleničkih plinova koji se provodi u državi članici prodavateljici, a koji financira država članica primateljica. Osim toga, države članice trebale bi imati mogućnost poticati osnivanje javno-privatnih partnerstava za projekte u okviru članka 24.a stavka 1. Direktive 2003/87/EZ.
- (21) Trebalo bi osmisliti jednokratnu fleksibilnu mogućnost kako bi se olakšalo postizanje ciljeva za države članice s nacionalnim ciljevima smanjenja znatno iznad prosjeka Unije i njihova potencijala troškovno učinkovitog smanjenja, kao i za države članice koje u 2013. industrijskim postrojenjima nisu besplatno dodijelile emisijske jedinice iz EU sustava trgovanja emisijama. Kako bi se očuvao cilj rezerve za stabilnost tržišta uspostavljene Odlukom (EU) 2015/1814 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾ za rješavanje strukturnih neravnoteža između ponude i potražnje u EU sustavu trgovanja emisijama, emisijske jedinice iz EU sustava trgovanja emisijama koje su uzete u obzir za jednokratnu fleksibilnu mogućnost trebalo bi smatrati emisijskim jedinicama iz EU sustava trgovanja emisijama koje su u optjecaju pri utvrđivanju ukupnog broja emisijskih jedinica iz EU sustava trgovanja emisijama koje su u optjecaju za određenu godinu. Komisija bi trebala u okviru svojeg prvog preispitivanja na temelju te odluke razmotriti hoće li nastaviti s takvim obračunavanjem kao emisijske jedinice iz EU sustava trgovanja emisijama koje su u optjecaju.

⁽¹⁾ Odluka Komisije 2013/162/EU od 26. ožujka 2013. o utvrđivanju godišnjih emisijskih kvota za razdoblje od 2013. do 2020. u skladu s Odlukom br. 406/2009/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 90, 28.3.2013., str. 106.).

⁽²⁾ Provedbena odluka Komisije 2013/634/EU od 31. listopada 2013. o prilagodbama godišnjih emisijskih kvota država članica za razdoblje 2013. – 2020. u skladu s Odlukom br. 406/2009/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 292, 1.11.2013., str. 19.).

⁽³⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

⁽⁴⁾ Odluka (EU) 2015/1814 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. listopada 2015. o uspostavi i funkcioniranju rezerve za stabilnost tržišta za sustav trgovanja emisijama stakleničkih plinova Unije i o izmjeni Direktive 2003/87/EZ (SL L 264, 9.10.2015., str. 1.).

- (22) Uredbom (EU) 2018/841 Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾ utvrđuju se pravila za obračun emisija stakleničkih plinova i uklanjanja povezanih s korištenjem zemljišta, prenamjenom zemljišta i šumarstvom („LULUCF“). Djelatnosti obuhvaćene područjem primjene te uredbe ne bi trebale biti obuhvaćene ovom Uredbom. Međutim, iako na ishod za okoliš u skladu s ovom Uredbom u smislu razina ostvarenog smanjenja emisija stakleničkih plinova utječe uzimanje u obzir količine do zbroja ukupnih neto uklanjanja i ukupnih neto emisija iz pošumljenog zemljišta, iskrčenog zemljišta, zemljišta pod usjevima kojim se gospodari, travnjaka kojim se gospodari i, pod određenim uvjetima, šumskog zemljišta kojim se gospodari te, u slučajevima kada je to Uredbom (EU) 2018/841 utvrđeno kao obveza, močvarnog zemljišta kojim se gospodari, kako su definirani u toj uredbi, fleksibilnu mogućnost iz LULUCF-a u najvećoj količini od 280 milijuna tona ekvivalenta CO₂ tih uklanjanja podijeljenu među državama članicama trebalo bi uključiti u ovu Uredbu kao dodatnu mogućnost za ispunjavanje obveza država članica kada im je to potrebno. Tim ukupnim iznosom i njegovom raspodjelom među državama članicama trebalo bi uzeti u obzir niži potencijal za ublažavanje u sektoru poljoprivrede i korištenja zemljišta te primjeren doprinos tog sektora smanjivanju i sekvencijalnoj emisiji stakleničkih plinova. Uz to, dobrovoljno uklanjanje godišnjih emisijskih kvota u skladu s ovom Uredbom trebalo bi omogućiti da se ti iznosi uzimaju u obzir pri ocjeni usklađenosti država članica sa zahtjevima utvrđenima Uredbom (EU) 2018/841.
- (23) Komisija je 30. studenoga 2016. predstavila Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o upravljanju energetskom unijom („prijedlog o upravljanju“) kojom se od država članica zahtijeva da pripreme integrirane nacionalne energetske i klimatske planove u kontekstu strateškog planiranja energetske i klimatske politike za svih pet ključnih dimenzija energetske unije. Prema prijedlogu o upravljanju nacionalni planovi koji obuhvaćaju razdoblje od 2021. do 2030. trebaju imati ključnu ulogu u planiranju usklađenosti država članica s ovom Uredbom i Uredbom (EU) 2018/841. Države članice u tu svrhu trebaju ustanoviti politike i mjere radi ispunjavanja svojih obveza iz ove Uredbe i Uredbe (EU) 2018/841 imajući u vidu dugoročni cilj o postizanju ravnoteže između emisija stakleničkih plinova i uklanjanja u skladu s Pariškim sporazumom. Tim se planovima također treba utvrditi procjena učinaka planiranih politika i mjera za ispunjavanje ciljeva. Prema prijedlogu o upravljanju, u svojim preporukama o nacrtu nacionalnih planova Komisija bi trebala moći navesti primjerenost razine ambicije i daljnje provedbe politika i mjera. Pri sastavljanju tih planova trebalo bi uzeti u obzir moguću primjenu fleksibilne mogućnosti iz LULUCF-a u svrhu usklađenosti s ovom Uredbom.
- (24) Europska agencija za okoliš nastoji podržati održivi razvoj i pomoći u ostvarenju znatna i mjerljiva poboljšanja okoliša pružajući pravodobne, ciljne, relevantne i pouzdane informacije oblikovateljima politika, javnim ustanovama i javnosti. Europska agencija za okoliš prema potrebi bi trebala pomagati Komisiji u skladu s godišnjim programom rada te agencije.
- (25) Sve prilagodbe područja primjene, kako je utvrđeno u člancima 11., 24., 24.a i 27. Direktive 2003/87/EZ, trebale bi biti popraćene odgovarajućom prilagodbom najveće količine emisija stakleničkih plinova obuhvaćenih ovom Uredbom. Stoga bi države članice koje u svoje obveze na temelju ove Uredbe uključuje dodatne emisije stakleničkih plinova iz postrojenja koja su prethodno bila obuhvaćena Direktivom 2003/87/EZ trebale provesti dodatne politike i mjere u sektorima obuhvaćenima ovom Uredbom kako bi smanjile te emisije stakleničkih plinova.
- (26) Kao priznanje prethodnih napora koje su od 2013. poduzimale države članice čiji je BDP po stanovniku u 2013. bio niži od prosjeka Unije, primjereno je uspostaviti ograničenu sigurnosnu rezervu posebne namjene koja odgovara količini do 105 milijuna tona ekvivalenta CO₂, uz održavanje okolišnog integriteta ove Uredbe kao i poticaja aktivnostima država članica kojima se prelaze minimalni doprinosi u okviru ove Uredbe. Sigurnosna rezerva trebala bi koristiti državama članicama čiji je BDP po stanovniku u 2013. bio ispod prosjeka Unije, čije emisije stakleničkih plinova ostaju ispod njihovih godišnjih emisijskih kvota u razdoblju od 2013. do 2020. i koje imaju probleme s postizanjem vlastitog cilja emisija stakleničkih plinova za 2030. unatoč korištenju drugim fleksibilnim mogućnostima predviđenima ovom Uredbom. Sigurnosna rezerva u tom iznosu pokrila bi značajan dio predviđenog skupnog deficita država članica koje ispunjavaju uvjete u razdoblju od 2021. do 2030, bez

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2018/841 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o uključivanju emisija i uklanjanja stakleničkih plinova iz korištenja zemljišta, prenamjene zemljišta i šumarstva u okviru za klimatsku i energetska politiku do 2030. te o izmjeni Uredbe (EU) br. 525/2013 i Odluke br. 529/2013/EU (vidjeti stranicu 1 ovoga Službenog lista).

dodatnih politika, uz održavanje poticaja za dodatne aktivnosti. Sigurnosna rezerva trebala bi biti dostupna tim državama članicama 2032. pod određenim uvjetima i ako se njezinim korištenjem ne ugrožava postizanje cilja Unije o smanjenju emisija stakleničkih plinova za 30 % u 2030. godine u sektorima obuhvaćenima ovom Uredbom.

- (27) Kako bi se odrazila kretanja u okviru Uredbe (EU) 2018/841 te kako bi se osiguralo točno obračunavanje u skladu s ovom Uredbom, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u vezi s odobravanjem upotrebe obračunskih kategorija zemljišta „šumsko zemljište kojim se gospodari” i „močvarno zemljište kojim se gospodari” u skladu s fleksibilnom mogućnošću iz LULUCF-a te u vezi s obračunavanjem transakcija u skladu s ovom Uredbom, uključujući upotrebu fleksibilnih mogućnosti, primjenu provjera usklađenosti i uredno funkcioniranje sigurnosne rezerve, putem registra uspostavljenog u skladu s člankom 10. Uredbe (EU) br. 525/2013 („registar Unije”). Informacije u vezi s obračunavanjem u skladu s ovom Uredbom trebale bi biti dostupne javnosti. Potrebne odredbe u vezi s obračunavanjem transakcija trebale bi biti sadržane u jedinstvenom instrumentu kojim bi se objedinile odredbe o obračunavanju iz Uredbe (EU) br. 525/2013, Uredbe (EU) 2018/841, ove Uredbe i Direktive 2003/87/EZ. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. ⁽¹⁾. Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.
- (28) Ovu bi Uredbu trebalo preispitati 2024. i svakih pet godina nakon toga kako bi se procijenilo njezino cjelokupno funkcioniranje, a osobito u vezi s potrebom za oštrijim politikama i mjerama Unije. Pri preispitivanju trebalo bi uzeti u obzir, među ostalim, razvoj nacionalnih okolnosti i rezultate pospješujućeg dijaloga iz 2018. u okviru UNFCCC-a („dijalog Talanoa”) i globalnog pregleda stanja u skladu s Pariškim sporazumom. U okviru preispitivanja također bi trebalo razmotriti i ravnotežu između ponude i potražnje za godišnjim emisijskim kvotama kako bi se osigurala prikladnost obveza utvrđenih ovom Uredbom. Osim toga, Komisija bi, u sklopu redovitog izvješćivanja u skladu s Uredbom (EU) br. 525/2013, do 31. listopada 2019. trebala ocijeniti ishod dijaloga Talanoa. Preispitivanje za razdoblje nakon 2030. trebalo bi biti u skladu s dugoročnim ciljevima i obvezama utvrđenima Pariškim sporazumom te bi u tu svrhu trebalo odražavati napredak tijekom vremena.
- (29) Kako bi se osiguralo učinkovito, transparentno i troškovno učinkovito izvješćivanje i verifikacija emisija stakleničkih plinova te drugih informacija potrebnih za procjenu napretka država članica u pogledu godišnjih emisijskih kvota, zahtjevi u pogledu godišnjeg izvješćivanja i ocjenjivanja na temelju ove Uredbe trebali bi se uključiti u relevantne članke Uredbe (EU) br. 525/2013. Tom uredbom trebalo bi osigurati i da se napredak država članica u smanjenju emisija stakleničkih plinova nastavi ocjenjivati svake godine, uzimajući u obzir napredak u politikama i mjerama Unije te informacije iz država članica. Svake dvije godine ocjena bi trebala sadržavati predviđeni napredak Unije u ispunjavanju ciljeva smanjenja emisija te napredak država članica u ispunjavanju njihovih obveza. Međutim, primjena umanjenja trebala bi se uzimati u obzir samo svakih pet godina kako bi se mogao razmotriti mogući doprinos pošumljenog zemljišta, iskrčenog zemljišta, zemljišta pod usjevima kojim se gospodari i travnjaka kojim se gospodari u skladu s Uredbom (EU) 2018/841. Time se ne dovodi u pitanje dužnost Komisije da osigura usklađenost s obvezama država članica koje proizlaze iz ove Uredbe ni ovlast Komisije da u tu svrhu pokrene postupak zbog povrede.
- (30) Uredbu (EU) br. 525/2013 trebalo bi na odgovarajući način izmijeniti.
- (31) S obzirom na to da ciljeve ove Uredbe, osobito utvrđivanje obveza država članica u pogledu njihovih minimalnih doprinosa za razdoblje od 2021. do 2030. ispunjenju cilja Unije o smanjenju njezinih emisija stakleničkih plinova te doprinosenje postizanju ciljeva Pariškog sporazuma, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog svojeg opsega i učinka oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.

⁽¹⁾ SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

(32) Ovom se Uredbom ne dovode u pitanje stroži nacionalni ciljevi,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Predmet

Ovom se Uredbom utvrđuju obveze država članica u pogledu njihovih minimalnih doprinosa za razdoblje od 2021. do 2030. ispunjenju cilja Unije o smanjenju njezinih emisija stakleničkih plinova za 30 % u odnosu na razine iz 2005. u 2030. u sektorima obuhvaćenima člankom 2. ove Uredbe te se njome doprinosi postizanju ciljeva Pariškog sporazuma. Ovom se Uredbom također utvrđuju pravila za određivanje godišnjih emisijskih kvota i ocjenjivanje napretka država članica u ostvarivanju njihovih minimalnih doprinosa.

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova Uredba primjenjuje se na emisije stakleničkih plinova iz kategorija izvora prema IPCC-u, koje uključuju energiju, industrijske procese i upotrebu proizvoda, poljoprivredu i otpad, kako je utvrđeno na temelju Uredbe (EU) br. 525/2013, osim emisija stakleničkih plinova iz djelatnosti navedenih u Prilogu I. Direktivi 2003/87/EZ.
2. Ne dovodeći u pitanje članak 7. i članak 9. stavak 2. ove Uredbe, ova Uredba ne primjenjuje se na emisije i uklanjanja stakleničkih plinova obuhvaćene Uredbom (EU) 2018/841.
3. Za potrebe ove Uredbe emisije CO₂ iz kategorije izvora prema IPCC-u „1.A.3.A civilni zračni promet” smatraju se jednakima nuli.

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „emisije stakleničkih plinova” znači emisije izražene u tonama ekvivalenta CO₂ ugljikova dioksida (CO₂), metana (CH₄), diduškova oksida (N₂O), fluorouglikovodika (HFC), perfluorouglijka (PFC), dušikova trifluorida (NF₃) i sumporova heksafluorida (SF₆) utvrđene u skladu s Uredbom (EU) br. 525/2013 i obuhvaćene područjem primjene ove Uredbe;
2. „godišnje emisijske kvote” znači najveće dopuštene emisije stakleničkih plinova za svaku godinu od 2021. do 2030. utvrđene u skladu s člankom 4. stavkom 3. i člankom 10.;
3. „emisijska jedinica iz EU sustava trgovanja emisijama” znači „emisijska jedinica” kako je definirana u članku 3. točki (a) Direktive 2003/87/EZ.

Članak 4.

Godišnje razine emisija za razdoblje od 2021. do 2030.

1. Svaka država članica mora u 2030. ograničiti svoje emisije stakleničkih plinova najmanje za postotak utvrđen za tu državu članicu u Prilogu I. u odnosu na svoje emisije stakleničkih plinova iz 2005. utvrđene u skladu sa stavkom 3. ovog članka.
2. Podložno fleksibilnim mogućnostima predviđenima u člancima 5., 6. i 7. ove Uredbe, prilagodbi u skladu s člankom 10. stavkom 2. ove Uredbe te uzimajući u obzir sva umanjenja koja proizlaze iz primjene članka 7. Odluke br. 406/2009/EZ, svaka država članica osigurava da njezine emisije stakleničkih plinova svake godine u razdoblju između 2021. i 2029. ne premašuju ograničenje određeno linearnom putanjom koja započinje s njezinim prosječnim emisijama stakleničkih plinova u 2016., 2017. i 2018. utvrđenima u skladu sa stavkom 3. ovog članka, a završava 2030. na graničnoj vrijednosti utvrđenoj za tu državu članicu u Prilogu I. ovoj Uredbi. Linearna putanja neke države članice započinje na petoj dvanaestini razdoblja između 2019. i 2020. ili u 2020., ovisno o tome koji datum znači nižu emisijsku kvotu za tu državu članicu.
3. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju godišnje emisijske kvote za godine u razdoblju 2021. – 2030. izražene u tonama ekvivalenta CO₂, kako je navedeno u stavcima 1. i 2. ovog članka. Za potrebe tih provedbenih akata Komisija provodi sveobuhvatno preispitivanje najnovijih podataka iz nacionalnih inventara za godine 2005. i 2016. – 2018. koje države članice podnose u skladu s člankom 7. Uredbe (EU) br. 525/2013.

U tim se provedbenim aktima navodi vrijednost emisija stakleničkih plinova svake države članice u 2005. koja se upotrebljava za određivanje godišnjih emisijskih kvota navedenih u stavcima 1. i 2.

4. U tim se provedbenim aktima, na temelju postotaka koje države članice dostavljaju u skladu s člankom 6. stavkom 3., navode i ukupne količine koje mogu biti uzete u obzir za usklađenost države članice na temelju članka 9. između 2021. i 2030. Ako zbroj ukupnih količina svih država članica premašuje zajedničku ukupnu količinu u iznosu od 100 milijuna, ukupne količine za svaku državu članicu razmjerno se smanjuju kako se ne bi premašila zajednička ukupna količina.

5. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 14.

Članak 5.

Fleksibilne mogućnosti putem posuđivanja, pohranjivanja i prijenosa

1. Za godine od 2021. do 2025. država članica može posuditi količinu do 10 % svoje godišnje emisijske kvote za sljedeću godinu.

2. Za godine od 2026. do 2029. država članica može posuditi količinu do 5 % svoje godišnje emisijske kvote za sljedeću godinu.

3. Država članica čije su emisije stakleničkih plinova za određenu godinu ispod njezine godišnje emisijske kvote za tu godinu, uzimajući u obzir upotrebu fleksibilnih mogućnosti u skladu s ovim člankom i člankom 6., može:

(a) za 2021., taj višak svoje godišnje emisijske kvote pohraniti za sljedeće godine do 2030.; i

(b) za godine od 2022. do 2029., višak svoje godišnje emisijske kvote do razine od 30 % svojih godišnjih emisijskih kvota do te godine pohraniti za sljedeće godine do 2030.

4. Država članica može prenijeti do 5 % svoje godišnje emisijske kvote za određenu godinu na druge države članice za godine od 2021. do 2025. te do 10 % za godine od 2026. do 2030. Država članica primateljica može iskoristiti tu količinu za usklađenost na temelju članka 9. za tu godinu ili za sljedeće godine do 2030.

5. Država članica čije su preispitane emisije stakleničkih plinova za određenu godinu ispod njezine godišnje emisijske kvote za tu godinu te uzimajući u obzir upotrebu fleksibilnih mogućnosti na temelju stavaka od 1. do 4. ovog članka i članka 6., može prenijeti taj višak svoje godišnje emisijske kvote na druge države članice. Država članica primateljica može iskoristiti tu količinu za usklađenost na temelju članka 9. za tu godinu ili za sljedeće godine do 2030.

6. Prihode ostvarene prijenosima godišnjih emisijskih kvota u skladu sa stavcima 4. i 5. države članice mogu iskoristiti za borbu protiv klimatskih promjena u Uniji ili u trećim zemljama. Države članice obavješćuju Komisiju o svim aktivnostima poduzetima u skladu s ovim stavkom.

7. Svaki prijenos godišnjih emisijskih kvota u skladu sa stavcima 4. i 5. može proizići iz projekta ili programa za ublažavanje emisija stakleničkih plinova koji se provodi u državi članici prodavateljici, a financira ga država članica primateljica, pod uvjetom da se izbjegava dvostruko računanje i osigurava sljedivost.

8. Države članice mogu upotrijebiti jedinice emisija iz projekata koje su izdane na temelju članka 24.a stavka 1. Direktive 2003/87/EZ za usklađenost na temelju članka 9. ove Uredbe bez ikakvog količinskog ograničenja, pod uvjetom da se izbjegava dvostruko računanje.

Članak 6.

Fleksibilna mogućnost za određene države članice nakon smanjenja emisijskih jedinica iz EU sustava trgovanja emisijama

1. Za države članice navedene u Prilogu II. ovoj Uredbi može se, za potrebe njihove usklađenosti na temelju ove Uredbe, kolektivno uzeti u obzir ograničeno poništavanje do najviše 100 milijuna emisijskih jedinica iz EU sustava trgovanja emisijama. To se poništavanje provodi iz količina kojima dotična država članica raspolaže za prodaju na dražbi u skladu s člankom 10. Direktive 2003/87/EZ.

2. Emisijske jedinice iz EU sustava trgovanja emisijama koje su uzete u obzir na temelju stavka 1. ovog članka smatraju se emisijskim jedinicama iz EU sustava trgovanja emisijama koje su u optjecaju za potrebe članka 1. stavka 4. Odluke (EU) 2015/1814.

Komisija u okviru svojeg prvog preispitivanja na temelju članka 3. te odluke razmatra hoće li nastaviti s obračunavanjem navedenim u prvom podstavku ovog stavka.

3. Države članice navedene u Prilogu II. do 31. prosinca 2019. obavješćuju Komisiju o svakoj namjeri iskorištavanja ograničenog poništavanja emisijskih jedinica iz EU sustava trgovanja emisijama iz stavka 1. ovog članka, do postotka navedenog u Prilogu II. za svaku godinu u razdoblju od 2021. do 2030. za svaku dotičnu državu članicu, radi njezine usklađenosti na temelju članka 9.

Države članice navedene u Prilogu II. mogu odlučiti revidirati naniže prijavljen postotak jednom u 2024. i jednom u 2027. U tom slučaju dotična država članica o toj odluci obavješćuje Komisiju do 31. prosinca 2024. odnosno do 31. prosinca 2027.

4. Na zahtjev države članice središnji administrator koji je određen na temelju članka 20. stavka 1. Direktive 2003/87/EZ („središnji administrator”) uzima u obzir iznos do ukupne količine utvrđene u skladu s člankom 4. stavkom 4. ove Uredbe radi usklađenosti te države članice na temelju članka 9. ove Uredbe. Desetina ukupne količine emisijskih jedinica iz EU sustava trgovanja emisijama utvrđene u skladu s člankom 4. stavkom 4. ove Uredbe poništava se na temelju članka 12. stavka 4. Direktive 2003/87/EZ za svaku godinu od 2021. do 2030. za tu državu članicu.

5. Ako je, u skladu sa stavkom 3. ovog članka, država članica obavijestila Komisiju o svojoj odluci da revidira naniže prethodno prijavljen postotak, za tu državu članicu poništava se odgovarajuća manja količina emisijskih jedinica iz EU sustava trgovanja emisijama za svaku godinu od 2026. do 2030. odnosno od 2028. do 2030.

Članak 7.

Dodatna upotreba do 280 milijuna tona neto uklanjanja iz LULUCF-a

1. U mjeri u kojoj emisije stakleničkih plinova države članice premaše njezine godišnje emisijske kvote za određenu godinu, uključujući eventualne godišnje emisijske kvote koje su pohranjene na temelju članka 5. stavka 3. ove Uredbe, količina do iznosa ukupnih neto uklanjanja i ukupnih neto emisija iz kombiniranih obračunskih kategorija zemljišta „pošumljeno zemljište”, „iskrčeno zemljište”, „zemljište pod usjevima kojim se gospodari”, „travnjak kojim se gospodari” te, podložno delegiranim aktima donesenima na temelju stavka 2. ovog članka, „šumsko zemljište kojim se gospodari” i „močvarno zemljište kojim se gospodari”, kako je navedeno u članku 2. stavku 1. točkama (a) i (b) Uredbe (EU) 2018/841, može se uzeti u obzir radi usklađenosti na temelju članka 9. ove Uredbe za tu godinu, pod sljedećim uvjetima:

- (a) kumulativna količina koja se uzima u obzir za tu državu članicu za sve godine u razdoblju od 2021. do 2030. ne premašuje najviši iznos ukupnih neto uklanjanja utvrđen za tu državu članicu u Prilogu III. ovoj Uredbi;
- (b) takva količina prelazi zahtjeve za tu državu članicu na temelju članka 4. Uredbe (EU) 2018/841;
- (c) država članica nije od drugih država članica dobila više neto uklanjanja na temelju Uredbe (EU) 2018/841 nego što ih je prenijela;
- (d) država članica usklađena je s Uredbom (EU) 2018/841; i
- (e) država članica podnijela je opis predviđene upotrebe fleksibilne mogućnosti koja je raspoloživa u skladu s ovim stavkom na temelju članka 7. stavka 1. drugog podstavka Uredbe (EU) br. 525/2013.

2. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 13. ove Uredbe radi izmjene naslova njezina Priloga III. u vezi s obračunskim kategorijama zemljišta kako bi se:

- (a) odrazio doprinos obračunske kategorije zemljišta „šumsko zemljište kojim se gospodari”, pritom poštujući najviši iznos ukupnih neto uklanjanja za svaku državu članicu iz Priloga III. ovoj Uredbi, kada se delegirani akti kojima se utvrđuju referentne razine za šume donose na temelju članka 8. stavka 8. ili 9. Uredbe (EU) 2018/841; i
- (b) odrazio doprinos obračunske kategorije zemljišta „močvarno zemljište kojim se gospodari”, pritom poštujući najviši iznos ukupnih neto uklanjanja za svaku državu članicu iz Priloga III. ovoj Uredbi, kada su sve države članice dužne obračunati tu kategoriju na temelju Uredbe (EU) 2018/841.

*Članak 8.***Korektivne mjere**

1. Ako Komisija, tijekom godišnje ocjene na temelju članka 21. Uredbe (EU) br. 525/2013 i uzimajući u obzir planiranu upotrebu fleksibilnih mogućnosti iz članka 5., 6. i 7. ove Uredbe, utvrdi da država članica ne ostvaruje dovoljan napredak pri ispunjavanju svojih obveza na temelju članka 4. ove Uredbe, ta država članica u roku od tri mjeseca Komisiji podnosi plan korektivnih mjera koji obuhvaća:

(a) dodatne mjere koje država članica provodi kako bi domaćim politikama i mjerama te provedbom mjera Unije ispunila svoje posebne obveze na temelju članka 4. ove Uredbe;

(b) strogi raspored provedbe takvih mjera kojim se omogućuje ocjena godišnjeg napretka provedbe.

2. Europska agencija za okoliš u skladu sa svojim godišnjim programom rada pomaže Komisiji pri ocjenjivanju svih takvih planova korektivnih mjera.

3. Komisija može izdati mišljenje o primjerenosti planova korektivnih mjera podnesenih u skladu sa stavkom 1. te u tom slučaju to čini u roku od četiri mjeseca od primitka tih planova. Dotična država članica u najvećoj mogućoj mjeri uzima u obzir mišljenje Komisije te može na odgovarajući način revidirati svoj plan korektivnih mjera.

*Članak 9.***Provjera usklađenosti**

1. Ako preispitane emisije stakleničkih plinova države članice premašuju njezinu godišnju emisijsku kvotu za određenu godinu razdoblja, uzimajući u obzir stavak 2. ovog članka i fleksibilne mogućnosti korištene u skladu s člancima 5., 6. i 7., 2027. i 2032. primjenjuju se sljedeće mjere:

(a) iznosu emisija stakleničkih plinova države članice za sljedeću godinu dodaje se količina koja je jednaka iznosu viška emisija stakleničkih plinova u tonama ekvivalenta CO₂ pomnoženom s koeficijentom 1,08, u skladu s mjerama donesenima na temelju članka 12.; i

(b) državi članici privremeno se zabranjuje da bilo koji dio svoje godišnje emisijske kvote prenese drugoj državi članici dok se ne uskladi s člankom 4.

Središnji administrator provodi zabranu iz prvog podstavka točke (b) unošenjem u registar Unije.

2. Ako emisije stakleničkih plinova države članice u razdoblju od 2021. do 2025. ili u razdoblju od 2026. do 2030. iz članka 4. Uredbe (EU) 2018/841 premašuju njezina uklanjanja, kako je utvrđeno u skladu s člankom 12. te uredbe, središnji administrator umanjuje godišnje emisijske kvote te države članice za iznos jednak tom višku emisija stakleničkih plinova u tonama ekvivalenta CO₂ za odgovarajuće godine.

*Članak 10.***Prilagodbe**

1. Komisija prilagođava godišnje emisijske kvote za svaku državu članicu na temelju članka 4. ove Uredbe kako bi se odrazile:

(a) prilagodbe broja emisijskih jedinica iz EU sustava trgovanja emisijama izdanih u skladu s člankom 11. Direktive 2003/87/EZ koje su ishod promjena izvora obuhvaćenih tom direktivom, u skladu s odlukama Komisije, donesenima na temelju te direktive, o konačnom odobrenju nacionalnih planova dodjele za razdoblje od 2008. do 2012.;

(b) prilagodbe broja emisijskih jedinica iz EU sustava trgovanja emisijama odnosno jedinica emisija izdanih na temelju članka 24. i 24.a Direktive 2003/87/EZ u odnosu na smanjenja emisija stakleničkih plinova u državi članici; i

(c) prilagodbe broja emisijskih jedinica iz EU sustava trgovanja emisijama koje se odnose na emisije stakleničkih plinova iz postrojenja isključenih iz EU sustava trgovanja emisijama u skladu s člankom 27. Direktive 2003/87/EZ, tijekom njihova isključenja.

2. Količina iz Priloga IV. dodaje se godišnjoj emisijskoj kvoti za 2021. za svaku državu članicu iz tog priloga.
3. Komisija objavljuje brojke koje su ishod takvih prilagodbi.

Članak 11.

Sigurnosna rezerva

1. U registru Unije uspostavlja se sigurnosna rezerva koja odgovara količini do 105 milijuna tona ekvivalenta CO₂, podložno ispunjenju cilja Unije iz članka 1. Sigurnosna rezerva na raspolaganju je uz fleksibilne mogućnosti predviđene u člancima 5., 6. i 7.
2. Država članica može iskoristiti sigurnosnu rezervu pod uvjetom da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
 - (a) njezin je BDP po stanovniku prema tržišnim cijenama 2013., kako je objavio Eurostat u travnju 2016., bio ispod prosjeka Unije;
 - (b) njezine kumulativne emisije stakleničkih plinova za godine od 2013. do 2020. u sektorima obuhvaćenima ovom Uredbom manje su od njezinih kumulativnih godišnjih emisijskih kvota za godine od 2013. do 2020.; i
 - (c) njezine emisije stakleničkih plinova premašuju njezine godišnje emisijske kvote u razdoblju od 2026. do 2030., iako:
 - i. je iscrpila fleksibilne mogućnosti u skladu s člankom 5. stavcima 2. i 3.;
 - ii. je maksimalno iskoristila neto uklanjanja u skladu s člankom 7., čak i kad ta količina ne dosegne razinu određenu u Prilogu III., i
 - iii. nije ostvarila neto prijenose drugim državama članicama u skladu s člankom 5.
3. Država članica koja ispunjava uvjete utvrđene u stavku 2. ovog članka prima dodatnu količinu iz sigurnosne rezerve do njezina manjka koja se iskorištava za usklađenost na temelju članka 9. Ta količina ne smije premašiti 20 % njezina ukupnog premašenja u razdoblju od 2013. do 2020.

Ako konačna ukupna količina koju trebaju primiti sve države članice koje ispunjavaju uvjete navedene u stavku 2. ovog članka premašuje ograničenje iz stavka 1. ovog članka, količina koju prima svaka od tih država članica razmjerno se smanjuje.

4. Sva količina koja ostane u sigurnosnoj rezervi nakon raspodjele u skladu sa stavkom 3. prvim podstavkom raspodjeljuje se među državama članicama iz tog podstavka razmjerno njihovu preostalom manjku, ali bez njegova premašivanja. Za svaku od tih država članica ta se količina može dodati postotku iz tog podstavka.
5. Nakon dovršetka preispitivanja iz članka 19. Uredbe (EU) br. 525/2013 za godinu 2020. Komisija za svaku državu članicu koja ispunjava uvjete iz stavka 2. točaka (a) i (b) ovog članka objavljuje količine koje odgovaraju 20 % ukupnog premašenja u razdoblju od 2013. do 2020., kako je navedeno u stavku 3. prvom podstavku ovog članka.

Članak 12.

Registar

1. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 13. radi dopune ove Uredbe s ciljem osiguranja točnog obračunavanja u skladu s ovom Uredbom putem registra Unije u pogledu:
 - (a) godišnjih emisijskih kvota;
 - (b) fleksibilnih mogućnosti korištenih u skladu s člancima 5., 6. i 7.;
 - (c) provjera usklađenosti u skladu s člankom 9.;
 - (d) prilagodbi u skladu s člankom 10.; i
 - (e) sigurnosne rezerve u skladu s člankom 11.

2. Središnji administrator u registru Unije automatski provjerava svaku transakciju koja proizlazi iz ove Uredbe i prema potrebi zaustavlja transakcije kako bi se izbjegle nepravilnosti.
3. Informacije iz stavka 1. točaka od (a) do (e) i stavka 2. javno su dostupne.

Članak 13.

Izvršavanje delegiranja ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 7. stavka 2. i članka 12. stavka 1. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 9. srpnja 2018. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.
3. Europski parlament ili Vijeće mogu u svakom trenutku opozvati delegiranje ovlasti iz članka 7. stavka 2. i članka 12. stavka 1. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.
5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
6. Delegirani akt donesen na temelju članka 7. stavka 2. i članka 12. stavka 1. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog razdoblja i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 14.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže Odbor za klimatske promjene uspostavljen Uredbom (EU) br. 525/2013. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 15.

Preispitivanje

1. Ova Uredba preispituje se uzimajući u obzir, među ostalim, razvoj nacionalnih okolnosti, način na koji svi gospodarski sektori doprinose smanjenju emisija stakleničkih plinova, međunarodna kretanja i napore uložene u postizanje dugoročnih ciljeva Pariškog sporazuma.
2. Komisija u roku od šest mjeseci nakon svakog globalnog pregleda stanja dogovorenog na temelju članka 14. Pariškog sporazuma podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni ove Uredbe, uključujući ravnotežu između ponude i potražnje za godišnjim emisijskim kvotama, kao i o doprinosu ove Uredbe općem cilju Unije u pogledu smanjenja emisija stakleničkih plinova u 2030. i njezinu doprinosu ciljevima Pariškog sporazuma, osobito u pogledu potrebe za dodatnim politikama i mjerama Unije s obzirom na potrebna smanjenja emisija stakleničkih plinova Unije i njezinih država članica, uključujući okvir za razdoblje nakon 2030., te prema potrebi može podnositi prijedloge.

U tim izvješćima uzimaju se u obzir strategije koje su pripremljene na temelju članka 4. Uredbe (EU) br. 525/2013 kako bi se doprinijelo oblikovanju dugoročne strategije Unije.

Članak 16.

Izmjene Uredbe (EU) br. 525/2013

Uredba (EU) br. 525/2013 mijenja se kako slijedi:

1. u članku 7. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) umeće se sljedeća točka:

„(aa) od 2023., svojim antropogenim emisijama stakleničkih plinova iz članka 2. Uredbe (EU) 2018/842 Europskog parlamenta i Vijeća (*) za godinu X-2, u skladu sa zahtjevima UNFCCC-a o izvješćivanju;

(*) Uredba (EU) 2018/842 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o obvezujućem godišnjem smanjenju emisija stakleničkih plinova u državama članicama od 2021. do 2030. kojim se doprinosi mjerama u području klime za ispunjenje obveza u okviru Pariškog sporazuma i izmjeni Uredbe (EU) br. 525/2013 (SL L 156, 19.6.2018., str. 26).“;

(b) drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Države članice u svojim izvješćima svake godine obavješćuju Komisiju o svakoj namjeri u pogledu iskorištavanja fleksibilnih mogućnosti utvrđenih u članku 5. stavcima 4. i 5. te članku 7. Uredbe (EU) 2018/842 te o upotrebi prihoda u skladu s člankom 5. stavkom 6. te uredbe. U roku od tri mjeseca od primitka takvih informacija od država članica Komisija te informacije stavlja na raspolaganje odboru iz članka 26. ove Uredbe.“;

2. u članku 13. stavku 1. točki (c) dodaje se sljedeća podtočka:

„ix. od 2023., informacije o nacionalnim politikama i mjerama koje su provedene s ciljem ispunjavanja obveza iz Uredbe (EU) 2018/842 te informacije o planiranim dodatnim nacionalnim politikama i mjerama predviđenima s ciljem ograničavanja emisija stakleničkih plinova koji premašuju njihove obveze u skladu s tom uredbom.“;

3. u članku 14. stavku 1. dodaje se sljedeća točka:

„(f) od 2023., projekcije ukupnih stakleničkih plinova i odvojene procjene predviđenih emisija stakleničkih plinova za izvore emisija iz Uredbe (EU) 2018/842 i Direktive 2003/87/EZ.“;

4. u članku 21. stavku 1. dodaje se sljedeća točka:

„(c) obveza iz članka 4. Uredbe (EU) 2018/842. Pri ocjenjivanju u obzir se uzima napredak u politikama i mjerama Unije te informacije iz država članica. Svake dvije godine ocjena uključuje i predviđeni napredak Unije u pogledu provedbe njezina nacionalno utvrđenog doprinosa Pariškom sporazumu koji sadržava obvezu Unije da smanji emisije stakleničkih plinova u cjelokupnom gospodarstvu i predviđeni napredak država članica u pogledu ispunjavanja njihovih obveza u skladu s tom uredbom.“.

Članak 17.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 30. svibnja 2018.

Za Europski parlament

Predsjednik

A. TAJANI

Za Vijeće

Predsjednik

L. PAVLOVA

PRILOG I.

SMANJENJA EMISIJA STAKLENIČKIH PLINOVA DRŽAVA ČLANICA NA TEMELJU ČLANKA 4. STAVKA 1.

	Smanjenja emisija stakleničkih plinova država članica u 2030. u odnosu na razine iz 2005. utvrđene u skladu s člankom 4. stavkom 3.
Belgija	– 35 %
Bugarska	– 0 %
Češka	– 14 %
Danska	– 39 %
Njemačka	– 38 %
Estonija	– 13 %
Irska	– 30 %
Grčka	– 16 %
Španjolska	– 26 %
Francuska	– 37 %
Hrvatska	– 7 %
Italija	– 33 %
Cipar	– 24 %
Latvija	– 6 %
Litva	– 9 %
Luksemburg	– 40 %
Mađarska	– 7 %
Malta	– 19 %
Nizozemska	– 36 %
Austrija	– 36 %
Poljska	– 7 %
Portugal	– 17 %
Rumunjska	– 2 %
Slovenija	– 15 %
Slovačka	– 12 %
Finska	– 39 %
Švedska	– 40 %
Ujedinjena Kraljevina	– 37 %

PRILOG II.

DRŽAVE ČLANICE ZA KOJE SE RADI USKLAĐENOSTI U OBZIR MOŽE UZETI OGRANIČENO PONIŠTAVANJE EMISIJSKIH JEDINICA IZ EU SUSTAVA TRGOVANJA EMISIJAMA U SKLADU S ČLANKOM 6.

	Najveći postotak emisija stakleničkih plinova iz 2005. utvrđen u skladu s člankom 4. stavkom 3.
Belgija	2 %
Danska	2 %
Irska	4 %
Luksemburg	4 %
Malta	2 %
Nizozemska	2 %
Austrija	2 %
Finska	2 %
Švedska	2 %

PRILOG III.

UKUPNA NETO UKLANJANJA IZ POŠUMLJENOG ZEMLJIŠTA, ISKRČENOG ZEMLJIŠTA, ZEMLJIŠTA POD USJEVIMA KOJIM SE GOSPODARI I TRAVNJAKA KOJIM SE GOSPODARI, KOJE DRŽAVE ČLANICE MOGU UZETI U OBZIR RADI USKLAĐENOSTI ZA RAZDOBLJE OD 2021. DO 2030. U SKLADU S ČLANKOM 7. STAVKOM 1. TOČKOM (A)

	Najviši iznos izražen u milijunima tona ekvivalenta CO ₂
Belgija	3,8
Bugarska	4,1
Češka	2,6
Danska	14,6
Njemačka	22,3
Estonija	0,9
Irska	26,8
Grčka	6,7
Španjolska	29,1
Francuska	58,2
Hrvatska	0,9
Italija	11,5
Cipar	0,6
Latvija	3,1
Litva	6,5
Luksemburg	0,25
Mađarska	2,1
Malta	0,03
Nizozemska	13,4
Austrija	2,5
Poljska	21,7
Portugal	5,2
Rumunjska	13,2
Slovenija	1,3
Slovačka	1,2
Finska	4,5
Švedska	4,9
Ujedinjena Kraljevina	17,8
Najviše ukupno:	280

PRILOG IV.

IZNOS PRILAGODBE NA TEMELJU ČLANKA 10. STAVKA 2.

	Tone ekvivalenta CO ₂
Bugarska	1 602 912
Češka	4 440 079
Estonija	145 944
Hrvatska	1 148 708
Latvija	1 698 061
Litva	2 165 895
Mađarska	6 705 956
Malta	774 000
Poljska	7 456 340
Portugal	1 655 253
Rumunjska	10 932 743
Slovenija	178 809
Slovačka	2 160 210